

Uitspraaknr. G487

Datum:

1 november 1994

Soort geschil:

Adviesgeschil

Partijen:

De medezeggenschapsraden van de openbare basisscholen "Jacob J. Hamelink" en "Martin Luther King" te Haarlem, nader aan te duiden als medezeggenschapsraden (MR'en)

-tegen-

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlem, nader aan te duiden als bevoegd gezag

Overwegende met betrekking tot de feiten:

Het geschil

Bij brief van 23 december 1993 heeft het bevoegd gezag de nota "Schaalvergroting in het Haarlemse openbaar basisonderwijs" ter advisering aan de MR'en voorgelegd met het verzoek vóór 1 maart 1994 een advies uit te brengen. Naast een aantal beleidsuitgangspunten bevatte de nota per wijk van de gemeente een overzicht omtrent mogelijk te realiseren fusies. Voor zover voor het onderhavige geschil van belang stelde het bevoegd gezag voor een fusie tussen de J.J. Hamelinkschool en de Martin Luther Kingschool na te streven, waarbij de laatstgenoemde school als hoofdvestiging zou moeten functioneren. De MR van de J.J. Hamelinkschool heeft bij schrijven van 18 februari 1994 een negatief advies over deze fusie uitgebracht met dien verstande, dat de MR van mening was dat bij realisering van de beoogde fusie zijn school de status van nevenvestiging in plaats van dislokatie zou moeten krijgen. Op 28 februari 1994 heeft deze MR met de wethouder van onderwijs overleg gevoerd over het uitgebrachte advies. Bij schrijven van 24 februari 1994 heeft de MR van de Martin Luther Kingschool eveneens een negatief advies uitgebracht met betrekking tot het voorgenomen besluit tot vaststelling van de nota "Schaalvergroting in het Haarlemse openbaar basisonderwijs". De MR drong er bij het bevoegd gezag op aan een zodanige fusievorm te kiezen dat de J.J. Hamelinkschool als nevenvestiging gehandhaafd zou kunnen blijven.

Bij brief van 10 maart 1994 heeft het bevoegd gezag de MR'en ingelicht over de van de scholen ontvangen reacties, de verwerking daarvan en zijn voorstel ter zake aan de raadscommissie onderwijs. Onderdeel van dit voorstel vormde het besluit van de maximaal twee toe te kennen nevenvestigingen er één nog niet toe te wijzen. Afhankelijk van de ontwikkeling van het leerlingenaantal op de verschillende scholen en nadere regelgeving zou over die toekenning in een later stadium een beslissing genomen moeten worden.

Op 16 maart 1994 heeft de raadscommissie onderwijs over de nota vergaderd en een besluit ter zake genomen. In afwijking van het voorstel van het college van B en W heeft de raadscommissie onderwijs besloten de gemeenteraad voor te stellen de tweede nevenvestiging toe te wijzen aan het scholenkoppel De Kring/Hannie Schaftschool. Bij schrijven van 22 maart 1994 heeft het bevoegd gezag de MR'en op de hoogte gebracht van de besluiten van de raadscommissie onderwijs. Naar aanleiding daarvan heeft de MR van de J.J. Hamelinkschool bij brief van 19 april 1994 het bevoegd gezag om een nadere toelichting gevraagd. Het bevoegd gezag heeft de MR op 16 mei 1994 schriftelijk nader over de overwegingen van de raadscommissie onderwijs ingelicht. Op 18 mei 1994 heeft de gemeenteraad van Haarlem de nota "Schaalvergroting in het Haarlemse openbaar basisonderwijs" vastgesteld inclusief het advies van de raadscommissie onderwijs met betrekking tot de invulling van de tweede nevenvestiging. De MR'en hebben vervolgens besloten overeenkomstig artikel 19, eerste lid, aanhef en onder c, WMO 1992 een adviesgeschil aanhangig te maken bij de Landelijke geschillencommissie voor het openbaar onderwijs, hetgeen is gebeurd bij brief van 13 juli 1994.

Op 21 september 1994 is een verweerschrift van het bevoegd gezag ontvangen. De commissie heeft een openbare zitting gehouden op 19 oktober 1994 te Haarlem. Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

De medezeggenschapsraden zijn op grond van onderstaande overwegingen van mening dat de belangen van de scholen en de raden ernstig worden geschaad door het niet volgen door het bevoegd gezag van het advies van de MR'en over het voornemen tot overdracht of omzetting van de school of van een onderdeel daarvan, respectievelijk fusie van de school met een andere school, dan wel vaststelling of wijziging van het beleid ter zake (artikel 7, aanhef en onder e, WMO 1992)

De MR'en onderstrepen in beginsel in te stemmen met de fusie die het bevoegd gezag overweegt. Het geschil spitst zich toe op de status die de J.J. Hamelinkschool krijgt na de fusie. In de plannen van het bevoegd gezag wordt de school een dislokatie, terwijl de MR'en opteren voor een nevenvestiging.

Zij geven aan dat de J.J. Hamelinkschool de enige openbare basisschool is in de Slachthuisbuurt, welke buurt de status heeft van onderwijsvoorranggebied. Op korte afstand van de school zijn drie r.k. basisscholen gesitueerd. In het geval de J.J. Hamelinkschool als dislokatie aangewezen wordt, zullen leerlingen van de school gehuisvest moeten worden in het gebouw van de Martin Luther Kingschool, waar nu reeds één lokaal leeg staat. Het ligt voor de hand dat veel ouders in die situatie voor de nabij gelegen r.k. scholen zullen kiezen. Het "weglekken" van leerlingen zal op die wijze de vestigingsplaats van de J.J. Hamelinkschool ondermijnen, aldus de MR'en. Dit is in strijd met het door de gemeenteraad van Haarlem gekozen uitgangspunt "de huidige lokaties van openbaar basisonderwijs zoveel mogelijk te handhaven".

Handhaving van een vestigingspunt van de openbare school in deze buurt is mede van belang, omdat veel sociale voorzieningen in de wijk ontbreken. Voorts is van belang dat de school een belangrijke factor vormt voor het tot standkomen van de noodzakelijke integratie van de verschillende etnische groepen, die in de wijk wonen. Naar de mening van de MR'en kan dan ook zeker staande worden gehouden dat door het niet volgen van hun advies een nevenvestiging toe te kennen de belangen van hun scholen ernstig worden geschaad.

De MR'en zijn van mening, dat het bevoegd gezag bij het niet volgen van hun advies in strijd met de WMO 1992 en het medezeggenschapsreglement van de scholen heeft gehandeld. Ter zake merken zij op dat het bevoegd gezag besloten heeft de toewijzing van de tweede nevenvestiging aan te houden in verband met ontwikkelingen ten aanzien van leerlingenaantallen en het ontbreken van landelijke regelgeving. Binnen één week - zonder dat er sprake is van gewijzigde omstandigheden en/of aanvullende regelgeving - wordt door de raadscommissie onderwijs met betrekking tot de tweede nevenvestiging een ander besluit genomen. Deze wijziging van het voorgenomen besluit is volgens de MR'en niet opnieuw om advies voorgelegd, waartoe het bevoegd gezag wel gehouden was. In verband hiermee geldt dat het bevoegd gezag in strijd met artikel 12, WMO 1992 heeft gehandeld. De MR'en zijn niet in de gelegenheid gesteld over de genoemde bijstelling advies uit te brengen en overleg met het bevoegd gezag te voeren. Een bevoegd gezag moet op een zodanig tijdstip advies vragen, dat dit advies van wezenlijke invloed kan zijn op het te nemen besluit. Door geen advies te vragen over het bijgestelde voorgenomen besluit is de invloed nihil geweest, aldus de MR'en. Blijkens het - overigens nog niet vastgestelde medezeggenschapsreglement - dient het bevoegd gezag de MR een termijn te geven van twee maanden om advies uit te brengen. Met betrekking tot het adviseren over de aanpassing van het voorgenomen besluit is een dergelijke termijn niet in acht genomen.

Voorts merken de MR'en op dat het bevoegd gezag onvoldoende gemotiveerd heeft waarom het is afgeweken van de adviezen. In de eerste plaats is niet duidelijk gemaakt waar het beleidsuitgangspunt op stoelt dat in Haarlem slechts twee nevenvestigingen mogelijk zijn, terwijl een eerdere gemeentelijke nota nog van zes nevenvestigingen uitging.

Het nog niet toekennen van de tweede nevenvestiging steunde mede op de overweging dat landelijke regelgeving nog ontbrak. Binnen zes dagen wijkt de raadscommissie onderwijs af van het voorstel van B en W. Die koerswijziging is niet onderbouwd, aldus de MR'en. Datzelfde geldt ten aanzien van het besluit de tweede nevenvestiging toe te kennen aan het scholenkoppel De Kring/Hannie Schaftschool, waaromtrent geen advies is gevraagd, aldus de MR'en. Het bevoegd gezag motiveert die keuze door

te verwijzen naar het feit dat laatst genoemde school in een onderwijsvoorrangsgebied is gelegen en de keuze past in een consistente onderwijspolitiek die ten aanzien van die school de laatste jaren is gevoerd. Dat laatste wordt niet toegelicht, terwijl evenmin wordt aangegeven op welke gronden aan de wijk, waar de Hannie Schaftschool gelegen is een hogere prioriteit is toegekend dan aan de Slachthuisbuurt, die evenzeer een onderwijsvoorrangsgebied is.

Uitgaande van het gelijkheidsbeginsel komt de J.J. Hamelinkschool evenzeer - zoal niet eerder - voor de toewijzing van een nevenvestiging in aanmerking aldus de MR'en.

Het bevreemdt de MR'en bovendien dat de tweede nevenvestiging aan De Kring/Hannie Schaftschool is toegekend, terwijl deze combinatie niet voldoet aan de normen die de wet daarvoor stelt. Bovendien hanteert het bevoegd gezag voor wat betreft de hoofdvestiging van dit fusiekoppel wisselende normen. Het resultaat van de recente teldatum wijst ook uit dat het slecht met deze fusiecombinatie gaat. Ook hier geldt dat een duidelijke toelichting ontbreekt.

De MR'en geven aan dat - al het voorgaande in ogenschouw nemend - het bestreden besluit een draagkrachtige motivering ontbeert.

Ten slotte stellen de MR'en dat het bevoegd gezag ten opzichte van hen onzorgvuldig gehandeld heeft bij het niet volgen van de adviezen. In de eerste plaats geldt dat - zonder dat omstandigheden zijn veranderd - het voorgenomen besluit binnen het tijdbestek van één week gewijzigd is. De raadscommissie onderwijs heeft een besluit genomen zonder dat de gevolgen daarvan waren te overzien. Het beginsel van een zorgvuldige voorbereiding brengt met zich mee, dat de gevolgen van een besluit wel betrokken behoren te zijn bij de besluitvorming zelf.

De MR'en wijzen er bovendien op dat de gemeenteraad onvolledig is voorgelicht. Immers van het negatieve advies van de raden van de J.J. Hamelinkschool en Martin Luther Kingschool werd in het raadsvoorstel geen melding gemaakt.

Het bevoegd gezag heeft op grond van onderstaande overwegingen besloten het advies van de MR'en niet te volgen met betrekking tot de overdracht of omzetting van de school of van een onderdeel daarvan, respectievelijk fusie van de school met een andere school, dan wel vaststelling of wijziging van het beleid ter zake (artikel 7, aanhef en onder e, WMO 1992)

Het bevoegd gezag geeft aan dat de gemeenteraad van Haarlem op 18 mei 1994 in hoofdlijnen het voorgenomen beleid heeft vastgesteld voor de schaalvergroting in het openbaar basisonderwijs. Onder meer werd besloten voorstellen voor fusie te ontwikkelen voor de J.J. Hamelinkschool en de Martin Luther Kingschool. Het bevoegd gezag beklemtoont dat de beide MR'en tegen dit onderdeel van het raadsbesluit noch in de voorbereidingsfase, noch in het aanhangig gemaakte geschil enig bezwaar hebben laten blijken. Het geschil richt zich uitsluitend op de vraag of aan de toekomstige fusieschool een nevenvestiging dan wel een dislokatie verbonden kan zijn.

Het bevoegd gezag merkt op twijfels te hebben met betrekking tot de vraag of door het niet volgen van de uitgebrachte adviezen de belangen van de scholen en MR'en ernstig zijn geschaad. Formeel kan dat naar de mening van het bevoegd gezag niet het geval zijn. Het door de MR'en bestreden besluit heeft betrekking op de vaststelling van een aantal hoofdlijnen, waaraan geen directe en concrete rechtsgevolgen verbonden zijn. Eerst in het geval van een concreet fusiebesluit, waarvan het al dan niet toekennen van de status van nevenvestiging deel uitmaakt, kan er werkelijk sprake zijn van ernstig beschadigde belangen.

Ook in materieel opzicht acht het bevoegd gezag "ernstige schade" niet waarschijnlijk. De gemeenteraad heeft nadrukkelijk gekozen voor het uitgangspunt om de huidige lokaties van openbaar basisonderwijs zoveel mogelijk te handhaven. Dit uitgangspunt zal te zijner tijd het richtsnoer zijn bij de vaststelling van de concrete fusiebesluiten. Het ligt in de rede dat het gemeentebestuur geen besluit zal nemen, dat leidt tot het verlies van een vestigingspunt van het openbaar basisonderwijs in de Slachthuisbuurt. Voorts wijst het bevoegd gezag erop, dat berekeningen van leerlingenprognoses en leegstand van lokalen niet uitwijzen dat een dislokatie van de J.J. Hamelinkschool geen bestaansgrond zou hebben. Op basis van de nu bekende gegevens zal die dislokatie ten minste 15

jaar nodig blijven. Het is overigens de vraag - aldus het bevoegd gezag - of de status van dislokatie veel nadeliger is dan die van nevenvestiging. Op dit moment lijkt dat niet het geval. Hoe groot dat verschil in de toekomst zal zijn, hangt af van nadere regelgeving op het terrein van de bekostigingsvoorwaarden en de invoering van de lumpsum-financiering.

Het bevoegd bestrijdt de opvatting van de MR'en dat het in strijd met de WMO en het medezeggenschapsreglement gehandeld zou hebben. Aan de vaststelling van het voorgenomen besluit is een procedure vooraf gegaan, waarin met alle betrokkenen uitvoerig overleg is gevoerd. Alle MR'en zijn in voldoende mate van informatie voorzien en ruim in de gelegenheid gesteld hun standpunt kenbaar te maken. Die MR'en welke een afwijkend advies hebben uitgebracht - zoals de MR van de J.J. Hamelinkschool - zijn in de gelegenheid gesteld hun standpunt ook mondeling ten overstaan van de wethouder van onderwijs toe te lichten. Tevens is uitgebreid van de mogelijkheid gebruik gemaakt in contact te treden met individuele gemeenteraadsleden. De gemeenteraad was dan ook zeer zeker op de hoogte van de standpunten die op de verschillende scholen leefden.

Het door de raadscommissie onderwijs op 16 maart 1994 ingenomen standpunt is bij brief van 22 maart 1994 aan de MR'en bekend gemaakt, zodat deze raden vóór de besluitvorming op 18 mei 1994 van de gemeenteraad ruim de kans hebben gehad nog te reageren van welke gelegenheid de MR van de J.J. Hamelinkschool ook gebruik heeft gemaakt.

Naar de mening van het bevoegd gezag kunnen de MR'en niet met rede stellen dat het onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het is afgeweken van de adviezen van de MR'en. Dat er maar twee nevenvestigingen kunnen worden toegekend in plaats van de aanvankelijk veronderstelde zes moet bekend worden geacht. Het aantal van twee vloeit voort uit de wettelijke regelingen ter zake van de nevenvestiging. De eerste nevenvestiging is toegekend aan een koppel scholen dat inmiddels gefuseerd is. Die toekenning was onomstreden. Ook de onderhavige MR'en hebben daar geen bezwaar tegen aangetekend.

De keuze van de raadscommissie onderwijs om - in afwijking van het voorstel van het college van B en W - reeds nu al een besluit te nemen over de aan-wijzing van de tweede nevenvestiging is toegelicht, aldus het bevoegd gezag. Zes scholen hebben - elk met op zichzelf legitieme argumenten - de status van nevenvestiging geclaimd. In de vervolgens toegepaste weging is aan de Hannie Schaftschool in de wijk het Rozenprieel het zwaarste gewicht toegekend. Hiermee handhaafde de raadscommissie onderwijs consistent de al jarenlang gevolgde lijn om in de oude Haarlemse binnenstad een vestigingspunt van het openbaar basisonderwijs in stand te houden. Of de tweede nevenvestiging ook daadwerkelijk daar gerealiseerd zal worden, hangt mede af van de ontwikkeling van de leerlingenaantallen. Bij de concrete besluitvorming over de fusies zal dat getoetst worden.

Het bevoegd gezag weerspreekt dat het gemeentebestuur onzorgvuldig gehandeld zou hebben. Het door de raadscommissie onderwijs op 16 maart 1994 ingenomen standpunt is weloverwogen genomen. Het wijst erop dat de raadscommissie al bij eerdere gelegenheden - onder andere in december 1993 - zijn voorkeur had uitgesproken de tweede nevenvestiging aan het scholenkoppel De Kring/Hannie Schaftschool toe te wijzen.

Het bevoegd gezag geeft aan dat slechts dan van een onzorgvuldig besluit gesproken zou kunnen worden, indien niet alle relevante belangen in voldoende mate in de afweging betrokken zouden zijn geweest. Het wijst erop, dat een zorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden.

Overwegende ten aanzien van het recht:

Ontvankelijkheid

De commissie constateert dat de nota "Schaalvergroting in het Haarlemse openbaar basisonderwijs" de vaststelling van een aantal hoofdlijnen beoogt, die tezamen een kader vormen voor in de nabije toekomst te nemen concrete besluiten inzake de fusie van scholen. De vaststelling van deze beleidsuitgangspunten - waaronder begrepen het te voeren beleid ten aanzien van de toekenning van nevenvestigingen - kan aangemerkt worden als de "vaststelling of wijziging van het beleid ter zake van fusie" zoals omschreven in artikel 7, aanhef en onder e, WMO 1992. Op grond van deze wettelijke

bepaling kwam de MR'en rechtstreeks het adviesrecht toe, daar op het moment van besluitvorming over de genoemde nota het bevoegd gezag voor de MR'en van de openbare basisscholen nog geen medezeggenschapsreglement had vast-gesteld. Gelet op het feit dat de MR'en - overeenkomstig het bepaalde in artikel 22, tweede lid, WMO 1992 - tijdig een adviesgeschil hebben aangemeld, concludeert de commissie dat de MR'en in hun verzoek om een adviesgeschil te behandelen, ontvankelijk zijn.

De commissie overweegt voorts dat zij met het bevoegd gezag onderkent dat concrete besluiten over de fusie van scholen, waarbij de keuze voor een dislokatie dan wel nevenvestiging één van de te regelen gevolgen vormt, nog genomen dienen te worden. De betrokken MR'en zullen op dat moment de hen toekomende bijzondere bevoegdheden kunnen uitoefenen.

Dat laat onverlet dat het onderhavige besluit van de gemeenteraad van Haarlem ook reeds op dit moment de belangen van de betrokken scholen raakt. Immers, de commissie neemt aan dat de vastgestelde beleidsuitgangspunten - tenzij gewijzigde omstandigheden tot aanpassing nopen - gehandhaafd blijven en te zijner tijd de basis zullen vormen van de door het bevoegd gezag te nemen concrete fusiebesluiten. Gelet hierop is de commissie van oordeel dat er reeds op dit ogenblik voor de betrokken scholen en MR'en belangen in het geding zijn die geschaad zouden kunnen worden.

overdracht of omzetting van de school of van een onderdeel daarvan, respectievelijk fusie van de school met een andere school, dan wel vaststelling of wijziging van het beleid ter zake (artikel 7, aanhef en onder e, WMO 1992)

Ingevolge artikel 22, lid 3, WMO 1992 beoordeelt de commissie of het bevoegd gezag bij het niet volgen van het advies van de MR'en

- a) gehandeld heeft in strijd met het bepaalde bij of krachtens de WMO 1992 of met het medezeggenschapsreglement;
- b) onvoldoende gemotiveerd heeft waarom is afgeweken van het advies van de raad; of
- c) onzorgvuldig gehandeld heeft ten opzichte van de raad.

De commissie constateert dat de stelling van de MR'en dat het bevoegd gezag in strijd gehandeld heeft met het bepaalde bij of krachtens de WMO 1992 en met het medezeggenschapsreglement gebaseerd is op de gedachte dat het bevoegd gezag na de vergadering van de raadscommissie onderwijs op 16 maart 1994 het in die vergadering aangepaste voorgenomen besluit opnieuw ter advisering aan de betrokken MR'en had moeten voorleggen op een wijze, zoals beschreven is in artikel 12, WMO 1992. Ter zake merkt de commissie het volgende op.

Indien een voorgenomen besluit - nadat een MR advies heeft uitgebracht - op essentiële punten wordt aangepast, welke niet te herleiden zijn tot het door de MR uitgebrachte advies, acht de commissie het juist dat die MR in de gelegenheid wordt gesteld zijn mening over die aanpassing kenbaar te maken alvorens het bevoegd gezag het voorgenomen besluit omzet in een definitief besluit. Naar het oordeel van de commissie gaat het - met het oog op een redelijke voortgang van de besluitvorming - te ver om van het bevoegd gezag te eisen dat het met betrekking tot die aanpassing weer de volledige procedure doorloopt zoals beschreven in artikel 12, WMO 1992.

Misschien dat dit anders is indien deze aanpassing zou moeten worden aangemerkt als een totaal nieuw voorstel.

Wel dient aan het "de MR in de gelegenheid stellen op de aanpassing te reageren" de eis gesteld te worden dat het bevoegd gezag de MR nadrukkelijk op de hoogte brengt van de aanpassing, aangeeft dat hij hierop kan reageren en een redelijke termijn stelt, waarbinnen dat kan gebeuren.

De commissie constateert dat het bevoegd gezag bij brief van 22 maart 1994 de MR'en op de hoogte heeft gesteld van de aanpassing van het voorgenomen besluit, welke aanpassing de commissie als een essentiële wijziging aanmerkt doch niet als een totaal nieuw voorstel. Het bevoegd gezag heeft

echter nagelaten de MR'en er op te wijzen dat zij hierop vóór een bepaalde datum zouden kunnen reageren. Dat het bevoegd gezag dit niet heeft gedaan, merkt de commissie als een omissie aan. Nu de MR'en desondanks ongeraagd hun standpunt over de wijziging van het voorgenomen besluit aan het bevoegd gezag kenbaar hebben gemaakt, concludeert de commissie dat deze omissie de MR'en niet in hun belangen heeft geschaad.

Gelet op het bovenstaande concludeert de commissie dat het bevoegd gezag bij het niet volgen van het advies van de MR'en niet in strijd met het bepaalde bij of krachtens de WMO en met het medezeggenschapsreglement heeft gehandeld. Ambtshalve overweegt de commissie daarbij voorts dat het bevoegd gezag in de aanloop naar de vergadering van de raadscommissie onderwijs van 16 maart 1994 de adviesprocedure heeft gevolgd, zoals beschreven in artikel 12, WMO 1992, hetgeen door de MR'en ook niet is bestreden.

Omtrent de vraag of het bevoegd gezag al dan niet voldoende heeft gemotiveerd waarom het van de adviezen van de MR'en is afgeweken, merkt de commissie op dat naar haar oordeel het bevoegd gezag de motieven voor de keuze van de tweede nevenvestiging voldoende kenbaar heeft gemaakt en dat die motivering ook als draagkrachtig kan worden aangemerkt. Zij overweegt daarbij het volgende.

Daargelaten dat de aanvankelijke keuze voor zes nevenvestigingen niet houdbaar is gebleken als gevolg van bijgestelde normen dan wel een foutieve berekening van de zijde van het bevoegd gezag, meent de commissie op grond van de stukken ervan te mogen uitgaan dat - op basis van de ter zake geldende regels in artikel 63b van de Wet op het basisonderwijs - het bevoegd gezag maximaal twee nevenvestigingen kan toekennen. In zoverre vloeit dit aantal derhalve uit de wet voort en behoeft dit aantal geen nadere motivering.

Wat betreft de motivering van de keuze om de tweede nevenvestiging toe te wijzen aan het scholenkoppel De Kring/Hannie Schaftschool constateert de commissie dat het bevoegd gezag en de gemeenteraad geruime tijd geleden als beleidslijn hebben vastgesteld openbaar basisonderwijs in de oude binnenstad van Haarlem in stand te willen houden en dat de gemeenteraad deze beleidslijn ook thans heeft willen handhaven. De commissie acht om deze reden de beslissing van de gemeenteraad om de toewijzing van de tweede nevenvestiging niet open te houden en de tweede nevenvestiging aan de Hannie Schaftschool toe te wijzen niet onbegrijpelijk.

De commissie sluit niet uit dat de omstandigheden waarin de J.J. Hamelinkschool verkeert, overeenstemmen met die van de Hannie Schaftschool. Dat laat onverlet dat het gemeentebestuur met betrekking tot de instandhouding van het openbaar basisonderwijs in het verleden nadrukkelijk een onderscheid heeft gemaakt tussen de oude binnenstad en de overige wijken en buurten van de stad. Op basis van dat onderscheid is een beleid tot stand gebracht dat thans wordt voortgezet. Niet gezegd kan worden dat in redelijkheid niet tot dat beleid kon worden gekomen. Gelet hierop is de commissie van oordeel dat er geen sprake is van gelijke gevallen en dat het bevoegd gezag door niet te overwegen de J.J. Hamelinkschool de status van nevenvestiging toe te wijzen dan ook geen inbreuk heeft gemaakt op het gelijkheidsbeginsel.

Wat betreft de opvatting van de MR'en dat het scholenkoppel De Kring/Hannie Schaftschool niet zal kunnen voldoen aan de wettelijke eisen ter zake van de nevenvestiging, merkt de commissie op dat het bevoegd gezag heeft aangegeven, dat bij het concrete fusiebesluit - aan de hand van de dan bekende leerlingenaantallen - daadwerkelijk getoetst zal worden of de tweede nevenvestiging ook echt aan het genoemde scholenkoppel kan worden toegewezen. Niet gebleken is dat het bevoegd gezag reeds op voorhand zou hebben moeten kunnen vaststellen dat aan de geldende voorwaarden met betrekking tot de instandhouding van een nevenvestiging niet zal worden voldaan.

De commissie is evenmin van mening dat de gemeenteraad onzorgvuldig gehandeld heeft ten opzichte van de MR'en door hun adviezen niet te volgen.

Het gegeven dat tijdens het besluitvormingstraject - nadat de MR'en hun advies hadden uitgebracht - het standpunt omtrent de toekenning van de tweede nevenvestiging is gewijzigd, leidt niet dwingend tot de conclusie dat om die reden het bevoegd gezag onzorgvuldig gehandeld heeft.

Het was de MR'en bekend dat in casu de beslissingsbevoegdheid toe kwam aan de gemeenteraad en het staat de raadscommissie onderwijs c.q. de gemeenteraad vrij af te wijken van een voorstel dat door het college van B en W is voorbereid. Voorts is van belang dat die aanpassing is gemotiveerd en dat de MR'en in de gelegenheid zijn geweest hun standpunt over de aanpassing van het voorgenomen besluit onder de aandacht van de gemeenteraad te brengen en dat de gemeenteraad dit in zijn overweging heeft kunnen betrekken.

Concluderende:

dat het bevoegd gezag bij het niet volgen van het advies van de MR'en met betrekking tot de toewijzing van de tweede nevenvestiging

- niet in strijd gehandeld heeft met het bepaalde bij of krachtens de WMO 1992 of met het medezeggenschapsreglement;

- voldoende gemotiveerd heeft waarom is afgeweken van het advies van de MR'en;

- niet onzorgvuldig gehandeld heeft ten opzichte van de MR'en.

stelt bindend vast dat het betrokken besluit in stand kan blijven.

Den Haag, 1 november 1994

de secretaris, (mr. N.L.P. te Bos)

de voorzitter, (mr. B.K. Olivier)